

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Молодий комуніст

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Виходить
з 3 грудня 1939 р.

Четвер, 12 листопада 1981 року

№ 136 (3020)

Ціна
2 коп.

ПРИКЛАД

За взірець — керівник

У Новоукраїнському районі прізвище комсомольця Василя Юрескула відоме. Очолюваний ним комсомольсько-молодіжний колектив вантажного парку АТП 10041 щирішого року не раз добивався вагомих результатів. За підсумками третього кварталу хлопці вийшли переможцями обласного змагання серед молодіжних шоферських колективів. А за дев'ять місяців з початку року перевезли близько 37 тисяч тонн вантажів. Виконувати денне завдання на 120 процентів для них уже стало нормою.

Є ще один важливий пункт у соціалістичних зобов'язаннях шоферів, який вони ретельно виконують —

економія пального. За три перші квартали водії заощадили 5100 кілограмів горючих речовин. А в своє професійне свято — День працівників автомобільного транспорту комсомольці вирішили працювати на законномленому пальному і рішення своє втілювали в життя.

Мабуть, не останню роль у високих виробничих досягненнях колективу відіграє приклад керівника. На Василя Юрескула рівняються. Автомашинною ГАЗ-53 за дев'ять місяців комсомолець сам перевіз майже півтону частини всіх вантажів. Значний внесок його і в економію пального — 557 кілограмів.

Новоукраїнський район.

ЗРОСТАННЯ

Зобов'язався — виконай

За таким правилом живуть і трудяться комсомольці Бобринецького району.

У доярки колгоспу імені Будьонного Тетяна Деркач трудовий стаж невеликий, але не завжди стаж визначає ставлення людини до роботи. Так вважає дівчина і підтверджує ці слова своєю працею. В кінці минулого року Тетяна ввела зобов'язання по паюху молока на корову і внісвено йде до того, аби достроково перейти намічений рубіж. За десять місяців вона подоляла від кожної корови понад півтонни 14 кілограмів молока.

Перевиконує свої денні завдання і молодий шофер із колгоспу імені Котовського Віктор Степанчук. 251 тонно-кілометр — такий його щоденний показник. За три квартали комсомолець зекономив 350 кілограмів пального — значно більше, ніж зобов'язувався.

М. ПІДЛІСНИЙ,
інструктор районного ЛКСМУ.
Бобринецький район.

НЕ ХЛІБОМ ЄДИНИМ

Стіннівка початківців

представлена на районний конкурс стіннівок і визнана на ньому кращою.

Недавно вийшов одинадцятий номер газети. У ньому вміщено поетичні спроби трактористів Григорія Дашука, Федора Стенкевича, механіка Івана Отупора (він же й редактор), шофера Григорія Краська. Не забуває рідну стіннівку й колишня трактористка колгоспу, нині педагог Ольга Деркач.

З'їздам комсомолу- XIX XXIV гідну зустріч!

Значних успіхів у соціалістичному змаганні досяг молодий чабан з колгоспу імені Леніна Добровеличківського району Володимир ДІКУЛАЙ. Комсомолець одержав по 4,4 кілограма вівни на вівцю (при плані 3,8 кілограма) і по 130 ягнят від 100 вівцематок.

В. МАСЛЯНИКОВА.

На суд читачів представив свою новелу завідувач гаражем Яків Гурик. У га зегі вміщені й літературні етюди тракториста Олександра Тимошка. Розділ сатири й гумору заповнили шофер Йосип Лясковець та бригадир Павло Пінчук.

С. ЗАДОРЖНИЙ.

Колгосп «Зоря»
Онуфріївського району.

ЗВІТИ І ВИБОРИ В КОМСОМОЛІ

НЕ ОБМИНАТИ ГОСТРИХ КУТІВ

З чималими трудовими успіхами підійшли до своїх звітно-виборних зборів комсомольці третього відділка птахофабрики «Сагайдацька». Секретар комсомольської організації Іван Черниченко, який виступив із доповіддю, детально охарактеризував участь кожного молодого робітника у виконанні завдань, поставлених перед колективом. Він з повагою назвав імена молодих механізаторів Георгія Букича і Василя Мерзлого, котрі вийшли переможцями соціалістичного змагання в

нинішньому році. Хлопці високопродуктивно експлуатують закріплену за ними техніку.

Відзначив доповідач і членів садівничої бригади Надію Нагірбальну і Ніну Черниченко.

На зборах були висловлені й критичні зауваження. Так, Людмила Бондаренко звернула увагу на незадовільну роботу штабу «Комсомольського прожектора», а Віктор Савченко піддав гострій критиці роботу місцевого клубу.

М. ТОРПАЛО,
секретар комітету комсомолу птахофабрики «Сагайдацька».

Устинівський район.

Маловисківське міжгосподарське підприємство по виробництву яєць і м'яса птиці з року в рік добивається значних успіхів. За підсумками соціалістичного змагання колектив виборов право бути занесеним на обласну Дошку пошани. Зроблено чимало, та нині

ПЛАНИ 1982-го — ДОСТРОКОВО

перед комсомольцями, молоддю стоять ще складніші завдання. Саме про це йшлося у доповіді секретаря комсомольської організації Сергія Метолькіна на звітно-виборних зборах.

Сьогодні без повної автоматизації, механізації підприємства неможливо добитися високої продуктивності праці. Тому саме на цій ділянці роботи повинні проявити себе раціоналізатори. Вагомої віддачі доби-

ваються оператори Валентина Лебеденко, Надія Секмедин, Світлана Негруц, хороші успіхи у водіїв, зої кремю у Володимира Гуцула.

В. КУЧЕРЯВИЙ.

Новомиргородський район:

Колектив починається з тебе

Комсомольська організація району: членів ВЛКСМ — 3722, в тому числі в промисловості — 563, у сільському господарстві — 940, в рядах учнівської молоді — 1700; комсомольсько-молодіжних колективів — 36, об'єднують вони 543 чоловіка, з них членів ВЛКСМ — 334.

З АДОВГО до початку звітів і виборів у комсомольських організаціях члени райкому комсомолу побували в багатьох виробничих колективах, школах, подали конкретну допомогу в підготовці до головних зборів року. Вишлося, що подекуди комсомольські активісти часом допускають істотні помилки у виховній роботі з молоддю. Деякі комітети комсомолу, скажімо, предметно займаються організацією соціалістичного змагання серед юнаків і дівчат, значну увагу приділяють трудовому вихованню, і в той же час тут на самоплив пушено спортивно-масову роботу, відсутні нові форми проведення військово-патрістичних заходів.

Передусім орієнтуються на виховання молоді людини в колективі, на те, що спочатку треба допомогти юнакові чи дівчині сповна усвідомити: колектив починається з тебе, велике — з малого, спільними зусиллями — до високої мети.

Брали, наприклад, колективні та індивідуальні соціалістичні зобов'язання молоді механізатори колгоспу імені XXII з'їзду КПРС. Жаткар Василь Ботнарченко дав слово:

— Колектив не підведу. Працюватиму на совість: щоб скосити більше, щоб усе по-господарськи.

Він не називав високих цифр, він обіцяв працювати старанно. І ось рекорд на весь район — Василь поклав зернові у валки на 466 гектарах.

А в колгоспі «Комуніст» відзначився молодий водій ЗІЛа Володимир Скочко. Він сказав на святі першого снопа: «Хай як вправно працюють жаткарі, комбайнери, але ми, автолюбівісти, можемо підвести колектив збирального загону, якщо погано підготуємо машини до перевезення зерна, запізнюватимось із транспортуванням».

І жоден комбайнер не мав претензій до Володимира, котрий під'їздив до агрегатів завжди вчасно. На токах, на хлібоприймальному пункті його теж ставили за приклад іншим — борті нарощені, обшиті, зерно наконіте брезентом — отже, жодна зернина не загубиться в степу, на автостраді. Звідси й переможний фініш: Володимир Скочко перевіз за час життя 1012 тонн зерна, і загальний виробничий показник його найкращий у районі — за жнивня «накрутив» 121180 тонно-кілометрів.

Так, колектив починається з тебе. Тільки той колектив міцний, де кожен готовий прийти на виручку товаришу, де всі в однаковій мірі вболівають за загальну справу. Ся, наприклад, комбайнер колгоспу «Жовтень» Леонід Ксмерсов завжди в числі лідерів соціалістичного змагання. Він був за те, щоб працювати всім збірним агрегатом на одній площі: тоді, мовляв, видно, яке віддаче кожного члена збирального загону. Були такі випадки, коли хтось із жовців потрапив в скрутне становище — допомогли йому, через що напевно вдалося обмолотити валки. І тоді Комаров залишає за штурвалом свого помічника, а сам спішить на виручку товаришу. На 262 гектарах впрорався із збиранням хліба Леонід. І наскот не поганій — 9398 центнерів.

— Це наша перемога — сказав на обжинках молодий механізатор. — Бо кожен з моїх товаришів сприяв тому, щоб я міг працювати без перебоїв. За таким принципом працюють і члени комсомольсько-молодіжних колективів транспортної контори (керівник П. Пірке, групкомсорг В. Курченко). За три квартали року хлопці менше на своєму рахунку 630629 надпланових тонно-кілометрів.

Трудовому вихованню учнівської молоді надають велику увагу в колективах виробничих бригад шкільного району. У цьому році їх було створено 9. Працюючи на дослідних ділянках, допомагаючи хліборобам, вони записали на свій рахунок майже 12 тисяч квобованій. Але не це головне. Юнаки та дівчата, які власними руками вирощують і збирають хліб, раніше інших пізнають секрети хліборобської професії. І саме вони члени учнівських висобищих, першими приходять у хліборобські колективи, щоб назавжди зв'язати з ними свою долю.

І нині, будучи в шкільних комсомольських організаціях, зустрічаються з юнаками і дівчатами, котрі працюють у колгоспах, ми намагасмося переконати їх, що кожна молода людина, яка живе в селі, повинна знати техніку. Тож знову і знову до комсоргів приходять молоді люди, просять дати путівку в колектив механізаторів. Укомплектовуються навчальні групи. Невдовзі юнаки та дівчата сядуть за парту, придуть у лабораторії, майстерні. А потім намагатимуться стати поряд з такими, як Леонід Комаров та Анатолій Береговий. Щоб довести на ділі, що колектив починається з них — молодих, грамотних, завзятих.

Т. ДМИТРЕНКО,
перший секретар Новомиргородського районного комсомолу.

НОВОМИРГОРОДСЬКИЙ
РАЙОН:

Колектив починається з нас

На трибуну
комсомоль-
ських зборів

ЗГАДАЙТЕ
ВАЛЕРІЯ
МИТТЮ

ІНКОЛИ НА ДЕ-
ЯКИХ МОЛОЧНОТО-
ВАРНИХ ФЕРМАХ РА-
ЙОНУ СТВОРЮЄТЬСЯ
НЕЗРОЗУМІЛА СИТУ-
АЦІЯ: МОЛОДІ ДОЯР-
КИ СКАРЖАЮТЬСЯ,
ЩО ДЛЯ КОРІВ ПРИ-
ВОЗЯТЬ МАЛО КОР-
МІВ, АЛЕ САМІ ЗАБУ-
ВАЮТЬ ПРО ОЩАД-
ЛИВЕ, ГОСПОДАРСЬ-
КЕ ВИТРАЧАННЯ ІХ:
БІЛЯ ЯСЕЛ ВАЛЯЄТЬ-
СЯ СІНО, ПІД ЯСЛА-
МИ — КУКУРУДЗЯ-
НИЙ СИЛОС.

2500 юнаків та дівчат
району чимало попрацю-
вали влітку, восени, щоб
допомогти господарству
заготовити максимальну
кількість кормів для гро-
мадської худоби. Було
створено 18 кормодобу-
вних загонів, які прина-
сли більше 112 тисяч тонн
кормів. Ударно працюва-
ли комсомольці колгоспу
«Жовтень», старшоклас-
ники Мартоїської серед-
ньої школи. Комсомольсь-
кі активісти влаштували
5 районних суботників.
Під час одного з них уч-
ні Новомиргородської се-
редньої школи № 2 від-
везли на приймальний
пункт 1700 центнерів ди-
коростучих трав, гілляч-
кового корму. Дев'яти-
класник Валерій Миття,
здавши більше 100 кіло-
грамів трави, дуже тур-
бувався, щоб її не пото-
лочили.

То хай же під час го-
дівлі тварин згадають
молоді доярки цього
хлюпця, який цілий день
косив у вибалках, лісо-
смугах: він хотів допо-
могти тваринникам і бід-
кався, щоб його праця
не пропала марно. І все
те, що зібрали ми тисяч-
ними загонами, хай буде
використано з віддачею.

В. ПАНЧИШИН.

1.—

На семінарі комсоргів
вона почула:

— То неправильно, коли
одній людині доручають
обов'язки інструктора по
спорту і секретаря коміте-
ту комсомолу, плюс вона
ще й голова комітету
ДІСААФ, вона й... Коли все
це охопиш! Одне зробиш,
інше не встигнеш.

Були й заперечення:
— По-перше, всі справи
не треба дочупи збирати.
По-друге, у тебе є актив.

І згадали Валентину
Кармазін, заступницю го-
лови колгоспу «Прогрес»
по роботі з молоддю:

— У неї теж обов'язків
он скільки, а справляється
відмінно,
як же побудувати свій
робочий день, щоб устиг-
нути зробиш максимум
справ?

— Головне, почати ту
справу без формальностей,
щоб зацікавити інших, —
сказав потім Валентина.

А поки що вона думає,
радість зі старшими то-
варями.

Як, скажімо, організува-
ти змагання жінок так,
щоб праця не була для них
буденною, щоб ішли вони
на роботу як на свято?

Валентина їде в степ.
Ось тут досягають
пшениці. На вигирку —
обеліски. На стелі написи:
«Коли заздалека цвіте
собирають весною».

Оскільки на сніжках
видні.

Пустіть молодість знаєт,
какою цією.
Добились ми з тою
весни!

Чне це поле? Наше. І
їхне, воїнів 6-ї Орловської
стрілецької дивізії, які за-
хистили його від ворога.

Тут, назустріч юнак
Олександр Юрков ішов у
розвідку. Разом з своїм
бойовим побратимом Ми-
хайлом Кошелевим неча-
рником потрапив в оточен-
ня ворожих солдатів. Ти-
кати! Пізно. Стали товари-
ші спінами один до одно-
го, плечем до плеча при-
тулюючись. І дали «волю»
своїм автоматом. Падали і
тікали фашисти. А Юрков
і Кошелев, розвідавши ти-
лі гитлерівців, доповіли
командиру полку М. М.
Лосицькому про виконав-
ні завдання.

Нині тут Герой Радян-
ського Союзу Олександр
Юрков. То й поле це Юр-
кова.

— Хто вийде першим на
поле Юркова? — Валенти-
на, розповівши механіза-
торам про подвиг розвід-
ника, ченас, хто підтримає
її пропозицію піти на ре-
корд там, де йшов на под-
виг військовий.

— Я!

Комбайнери М. Швець і
В. Снісаренко поклали ві-
нок із пшеничного колосся
до підніжжя стели й ру-
шили до своїх комбайнів.

Працювали, поки не опа-
ла роса.

Поверталися додому —
знову завернули до обеліс-
ки. Їх зустрічала Валенти-
на Кармазін. В руках —
обережок степових квітів.
Вона вітала жінок з по-
чатком ударної вахти.

Від конференції до конференції

ЛИСТОПАД 1979-ГО.
Колектив комсомольсько-
молодіжної ферми імені
60-річчя ВЛКСМ колгос-
пу «Прогрес» працює в
рахунок червня 1980-го. В
цьому передусім заслуга
кращих молодих доярок
В. Буденної, В. Ткаченко,
О. Шевченко. Закінчуєть-
ся будівництво першої
чідри комплексу на 1200
корів, і молочне тварин-
ництво перейде на промис-
лову основу. Молоді тва-
ринники дали слово п'яти-

річне завдання по прода-
жу продукції державі за-
вершити до 110-ї річниці
з дня народження В. І. Ле-
ніна. Почин комсомольці
«Прогресу» підтримала по-
ловина комсомольсько-
молодіжних колективів
тваринників району.

ЛИПЕНЬ 1980-ГО. На
400 гектарах, в колгоспі
«Жовтень» господарюють
комсомольці. Вони збира-
ють з кожного гектара по
270 центнерів зеленої ма-
си. Корми надходять на

тваринницькі ферми, в спе-
ціальні сховища. Заготов-
лено вже понад дві тисячі
тонн сінажу — більше по-
ловини річного завдання.
Майже 200 тонн раннього
силосу, п'ятдесят тонн сі-
на, чимало зеленої маси
дикоростучих трав. У ком-
сомольсько-молодіжному
загоні застрільниками зма-
гання стали Василь Ца-
ренко, Олександр Савра-
ненко, Микола Горобень,
Віктор Шульга. Юнаки та
дівчата колгоспу, які в

червні звернулися до всієї
молоді району заготовити
по тонні різнограв для
громадської худоби, сло-
ва свого додержали.

ЛИПЕНЬ 1981-ГО. 56
комсомольців Панцівської
середньої школи вирішили
працювати під час життя
на полях колгоспу імені
Куйбишева. Вони прийшли
на токи, на поля, де заго-
товляють грубі корми, із
випускників школи стали
членами трудового колек-
тиву господарства. Біль-
шість з них набувають
професії механізатора.

Твоя життєва позиція

АКТИВІСТИ

Пішли десятки юнаків та
дівчат...

А як же бути із спортив-
ною програмою? Є в селі
футбольна команда, яку
жодного разу не обіграли
сусіди. Але це дуже мало
молодих людей спонукає
займатися спортом. Особи-
во «сероміляється» його дів-
чата.

На комсомольських збо-
рах Валентина міркує про-
ло:

— Олімпійців нам не під-
силу підготувати. І майст-
рів спорту теж. Для цього
потрібні спеціальні бази,
висококласні фахівці. А
ми давайте поб'ємо ре-
корд в іншому — хай у
кожній бригаді, навіть на-
ці буде команда волейболь-
на чи баскетбольна, легко-
атлетична чи стрільцева. І
неодмінно — група ГТО.
Ну що це за хлопці, коли
він не може підтягнутися
на перекладині? Не ви-
ходять за такого замінь,
дівчата.

І сміх котился залом, ко-
ли почули, що одна дояр-
ка не могла завернути че-
реду, яка наближалась до
озимого поля — дуже важ-
ко їй, нетренованій, було
бігти.

У суботу на стадіон при-

їшли десятки юнаків та
дівчат...

Ватажок молоді Валенти-
на Кармазін кликала в до-
рогу своїх молодших дру-
зів...

2.—

Проводжали хлопців в
армію. Влаштували для
них вечір бойової слави.
Дівчата почали пісню «Ви
служите, ми вас подоко-
дем». Матері плакали. З
радістю — бач, як вирости
вже їхні сини! Хлопці
колгоспу імені Мічуріна
вручили своїм землякам
подарунки. І Аркадію Па-
рахоненку вручили. Йому
було дуже незручно — ні-
яких рекордів він не вста-
новлював в полі і на тва-
ринницькій фермі, то й ша-
ни танці, здається, не за-
служив. Але це не так. Ко-
лишній фронтовик Мико-
ла Семенович Грак, по-
тишувши руку хлопцеві,
по-батьківськи мовив:

— Молодець ти, Арка-
дію. Бачиш, добре ти біга-
єш, стрибавиш, стріляєш у
тирі так влучно. Гранату
піднеси далеко. І взагалі ти
хлопець хороший, бо по-
важав старших. Руки в
тебе вже в мотузках. То
будь же славним усяди. І

Трансформіста Івана Ки-
рича фотографували для
районної газети. Дехто ди-
вався з того:

— А що, сім норм даз
Ваня?

— Норму за зміну, —
відповів партторг відділка
колгоспу «Комуніст» Оля-
га Снісаренко, яка ще ніло-
на днів тому була ватаж-
ком сільських комсомоль-
ців. — Возив корми на
ферму, качани кукурудзи
до саяток, на тик.

Але працював хлопець,
пам'ятаючи заповідь свого
діда: «Поси сонце на небо,
то для сільського трудівни-
ка немає в гарчуху пору
перепочинку. А взимку —
грийся та пантуруй насіння
на весняній засів».

Тож ще дві-три години
в дорозі. Це ще «шмат»
норми.

Тому й фотографували
Івана Кирича.

А потім фотокореспон-
дентів порадили знати
ще одну активістку. При-
їхали на молочнотварчу
ферму, де Снісаренко
представляла молоду допр-
ку:

— Це Галина Заєрна.
Тут працювала її мати
Антоніна Тимофіївна, тут
її сестра Людмила. Галю
ще школярню допомагала
мамі телят поїти. А тепер
сама ось виплекала сімнад-
цять первісток.

— І що, високі надої? —
запитав кореспондент.

— Такі, як від первісток.
Трохи більше двох з поло-
виною тисяч кілограмів на
кожну корову з початку
року є. Але такі корівки —
зоотехніки наші заявля-
ють про це авторитетно —
виведуть Галину через рік
у чотири тисячниць. А че-
рез два — у п'ятитисяч-
ниць.

— То це ж через рік...
— Кажемо ж: вона у
нас найсумлінніша, анти-
вістка, на те, що важко, не
скаржиться, перед тим, як
критикувати когось, подає
свої пропозиції. І пісню
дуже любить. Співає вона
і всі, хто з нею працює. Це
ж добре, коли людині на
роботі хочеться співати.

Галина Заєрна через
кілька років може стати
героїнею праці, а в подру-
жжя з нею залишиться зна-
мон, зроблений тоді, коли
вона виходила на трибуну
комсомольських зборів ще
без високоніх урядових на-
город...

М. ВІНЦЕВІЙ.
На знімках: кращі
молоді трудівники колгоспу
«Комуніст» доярка Галина
ЗАЄРНА та трансформіст
Іван КИРИЧОК.
Фото М. ГЕЛЬМАНА.

НО-
ВИ-
НИ

**Жити,
думати,
кипіти**

У школярів Кіровоград-

щини закінчилися перші в

нишньому навчальному

році канікули.

Усього на п'ять днів припинилися заняття в школах, і канікулярна програма була насичена по вінця. Обласний Палад п'онерів і школярів широко відчинив двері для учнів старших класів, які провели цікавий вечір, присвячений 90-річчю з дня народження одного з основоположників радянської літератури Дмитра Андрійовича Фурманова, день народження якого співпав з днем народження Радянської влади.

З іменем Д. А. Фурманова тісно пов'язане ім'я легендарного полководця часів громадянської війни В. І. Чапаєва. Книга «Чапаєв», котру Д. Фурманов написав 1923 року, стала одним із перших радянських романів.

З неабияким інтересом слухали старшокласники виступи своїх ровесників.

Скільки нового довідалися вони про улюбленого автора, з яким задоволенням переглянули ще раз уривки з кінофільму «Чапаєв», згадали сторінки творів письменника. Особливо всім зачарувалися слова Д. А. Фурманова з листа до Чапаєва, які сьогодні повинні стати девізом нашого життя: «... Жити хочеться, хочеться думати живіше, думати відчайдушніше, кипіти, кипіти і не замовкати».

О. Рудько,
громадський кореспондент
«Молодого комунара».

Зустріч

юних

географів

В. Г. Руткевич понад 10 років є почесним членом міського учнівського наукового товариства «Глобус». Він часто буває на засіданнях наукового товариства, очолює дослідницьку діяльність юних географів.

На черговому засіданні «Глобуса» школярі знову зустрілися з кандидатом геолого-мінералогічних наук, інженером геологічної експедиції № 37 В. Г. Руткевичем. Він розповів про розвиток геології країни в одинадцятій п'ятирічці, про особливості природних ресурсів Кіровоградщини, наголосивши, що вклад учнів у бережливе і раціональне використання їх може бути відчутним. Гість відповів на численні запитання школярів про освоєння родовищ рідного краю.

Р. ДАЙДАКУЛОВ,
учитель.
м. Кіровоград.

НА ТВОЮ КНИЖКОВУ ПОЛИЦЮ

Видавництво

«Молодь» — молодим

Як і раніше, план видавництва ЦК ЛКСМУ «Молодь» на 1982 рік включає суспільно-політичну, документальну та художню літературу, адресовану комсомольцям та піонерським працівникам, пропагандистам, вихователям, спортивним організаторам. Головні напрями цієї літератури продиктовані рішеннями XXVI з'їзду КПРС та XXVI з'їзду Компартії України, завданнями комуністичного виховання молоді, актуальними проблемами суспільно-політичного життя.

Вашу увагу, шановні друзі, безпечно, поперечно, збірка нарисів «Корчагінці», яка розповідає про лауреатів премії Ленінського комсомолу та імені М. Островського — правотворчих соціалістичного змагання, про досвід роботи комітетів комсомолу республіки.

Збірка «Невичерпне джерело натхнення» понабавить вас із патріотичними починами молодих вихователів України, а збірка «Позитивні трудові літа» — а досвідом роботи шкільних таборів праці та відпочинку, студентських будівельних загонів.

До XIX з'їзду ВЛКСМ та XXIV з'їзду ЛКСМУ «Молодь» підготувала ряд видань, що розкривають зв'язок комсомолу з Комуністичною партією, підкреслюють значення революційних традицій для виховання юнацтва, відображають в художніх образах героїчний шлях, пройдений комсомолом. Це збірка «ЛКСМУ в цифрах і фактах», подарункове видання промови В. І. Леніна на III з'їзді РКСМ «Завданням слідує молоді», нове видання однієї з найкращих книжок комуністичного юнацтва — «Молодість» О. Бойченка.

До знаменної дати у житті нашої країни — 60-річчя СРСР — заплановано видати

ряд книг, серед яких виділяється збірка «І воля єдина, і справа єдина...» До неї увійшли оповідання, уривки з повістей та романів українських письменників, присвячені темі дружби радянських народів. Побачать світ двомовне видання англійської «Молода проза РРФСР» та збірка «Симеони Батьківщини».

До 1500-річчя Києва буде видано книгу І. Ф. Драча «Новість київських літ», історичні оповіді С. П. Планиди «Київські фрески», книгу художньої документації проповіді «На кручах Славутича» Н. М. Матвійчука та збірку віршів «Аполіноза лютий», до якої увійшли краєцятворці поетів давнього Києва.

Поповниться новинками «Бібліотека комсомольського активіста». Це книги — «Юність згуртовує ряди» В. Гуменюка, «Под прикриттям молоді» С. Гурвича, В. Полкова та С. Руденко, третє, доповнене і перероблене видання збірки «Вам, молодята».

До 60-річчя Всесоюзної піонерської організації ім'я В. І. Леніна відомі біографічна повість Л. Куницької та К. Маштакової про дитину дитячої партії і держави, теоретична і організаційна дитячого комуністичного руху П. К. Круцького, а також збірки «Піонерський дзвін маршем» та «Свято є школо».

Новими виданнями поповняться добре відомі читачам книжкові серії «Герой, роки, звернення», «Підліткова бібліотека», «Джерело», «Компакс».

Сучасна українська проза та поезія будуть представлені творами відомих письменників Ніни Бічуї, П. Осачука, А. Крижанівського, П. Перемійного, А. Микхайленка, О. Зими, І. Жигленко, С. Жолоб та багатьох інших.

З ТЕЛЕ-
ТАЙПНОЇ
СТРІЧКИ
ТАРС

МОЛОДЬ

В ПЕРШИХ РЯДАХ

ЛУАНДА. Під лозунгами «За єдність молоді з народом», «Оборона — праця — навчання» тут відкрився перший з'їзд ЖМІЛА — молоді партії — молодіжної організації МІЛА — партії праці.

380 делегатів, які представляють усі 18 провінцій Анголи, підійшли підсумки роботи організації, намітали конкретні заходи по активізації діяльності ЖМІЛА — молоді партії у справі виховання ангольських юнаків і дівчат на ідеалах марксизму-ленінізму, їх мобілізації на розв'язання насутих завдань національного будівництва.

Виступаючи перед учасниками з'їзду, голова МІЛА — партії праці, президент НРА Жозе Едуарду душ Сантуш підкреслив, що молоді країни повинні йти в перших рядах будівників соціалістичного суспільства на ангольській землі.

ПРОТИ НАМІРУ МУНІЦИПАЛЬНОЇ РАДИ

ЛОНДОН. Незаплановані канікули почалися у учнів 240 шкіл англійського міста Ковентрі. Оголосили страйк близько 4 тисяч технічних співробітників цих навчальних закладів. Вони протестують проти наміру муніципальної ради міста скоротити зарплату платіжників службовців. Представник страйкарів заявив, що вони продовжуватимуть страйк доти, поки муніципальні власті не відмовляться від свого рішення.

АКТИВНО ВЕСТИ

БОРІТЬБУ

ЗАХІДНИЙ БЕРЛІН. Тут відбулася демонстрація студентів, учасники якої висловили рішучий протест проти політичних скорочень витрат на потреби університетів та інших вищих навчальних закладів Західного Берліна, яку провело міський сенат.

Сотні юнаків і дівчат пройшли по центральних вулицях міста. Вони розповсюджували листівки, в яких висловлюється рішучість молоді активно вести боротьбу за свої права.

СКАСУВАТИ

ПОПРАВКУ

ВІДЕНЬ. В Австрії активізується рух студентів за демократизацію системи вищої освіти. Студенти вимагають, зокрема, скасування поправки до закону про вищу школу, яку прийнято влітку цього року і яка утруднює вступ у вузи дітей робітників, селян, представників малої мови, верств населення.

В університетських центрах країни — Відні, Граці, Зальцбурзі та в багатьох інших містах пройшли студентські мітинги і збори.

ПОЗБАВЛЕНІ

ПРАВА

ЛОНДОН. Турецькі військові власті позбавили студентів і викладачів у вузах права брати участь у політичних партіях. Повідомляючи про це, агентство Рейтер зазначає, що ректори університетів, крім того, повинні тепер призначатися главою держави, а не обиратися на факультетах.

Контролем за діяльністю вузів, віднині офіційно позбавлених так званої «академічної автономії», займатиметься спеціальний орган, нуду уведе і представник Генерального штабу збройних сил.

Загадка Куаутемока

З БЛОКНОТА ЖУРНАЛІСТА

Якщо і є на землі рай, то він спеціально створений для археологів, то це, значайно, Мексика. Найдревніші цивілізації майя і ацтеків залишили вченим у спадок таку кількість різноманітних гололомок, що їх з лихвою вистачить не на одне покоління до-

образу вождя ацтеків найвигідніше, народжений фантазією художника. Описав, вже докладніше вивчаючи історію Мексики, я зрозумів, що творила Сікейроса була досить точно пов'язана з реальністю: бажаючи довести, де сховані золоті

схину у вигляді невеликої піраміди. Тут же були знайдені останки двох юнаків різні гончарні вироби і дрібнішки з папіродового цинічних каменів.

Нарешті, взялися за голос. розкриття надгробка. Остерожливо були виняті наконечник списа і овална мідна пластина, на якій викарбувані дві дати: 1525 і 1529 роки та ім'я «Коатемо» (саме так вимовляється більшість індіанців ім'я Куаутемока). Нотим знайшли череп, кістки, металеві прикраси і залишки зерна.

Але, як часом буває, знайти легше, ніж зрозуміти і довести, що саме знайшли. Чи справді виявлено поховання Куаутемока? Відтоді минуло понад 30 років, а суперечки не вщухають. У древності поховання мало то сумнівається: хімічний, спектрографічний та інші види аналізу свідчать, що поно було здійснене приблизно чотири століття тому. Дослідження останків індіанського воїна дало можливість зробити висновок, що тіло його було спалено перед похованням. Орієнтовний вік воїна — між 25 і 30 роками, статури він був атлетичної, зріст 1 метр 80 сантиметрів. Однак, незважаючи на всі ці дані, спеціальна комісія, яка 1976 року знову скрупульозно вивчила всі документи і факти, що стосуються знахідки, зробила такий висновок: «... в даний час наука не може точно сказати, чи дійсно останки належать Куаутемоку». І все ж ті, хто вважає, що в Ікатеопані похований останній імператор ацтеків, стверджують, ось-ось переконливі докази цього будуть знайдені.

свідків. Загадка Куаутемока не найдавніша, однак одна з найбільш дискусійних у Мексиці. Вона відноситься до початкового періоду завоювання Нового світу іспанськими конкістадорами. Хвиля інтересу до неї то спадає, то знову піднімається, викликаючи палкі суперечки серед археологів, істориків, журналістів.

Куаутемок народився в 1495 році і зійшов на престол ацтекської імперії в 1520-му. На той час країна була вже практично захоплена іспанськими конкістадорами на чолі з Кортесом. Прекрасно усвідомлюючи, що його може чекати у випадку поразки, 25-річний Куаутемок очолює опір ацтеків. Під його керівництвом древній Теночтітлан — столиця імперії — героїчно боровся з конкістадорами. Іспанцям довелося з боєм брати кожну вулицю, кожен будинок. Тільки тоді, коли в індіанців скінчилися запаси води і їжі, завоюванням вдалося придати опір. Куаутемок був захоплений, відправлений у Гондурас і там повішений.

Є такий портрет Куаутемока пензля великого мексиканського художника Давида Сікейроса: молодий індіанець, герой, який здійснює над масою людей, весь спрямований уперед, до свободи. І погін його — у полум'ї вогню. Коли мені вперше довелося побачити портрет, пригадуючи, не думав, що цей незабутній додаток до

скарби ацтеків, конкістадори катували Куаутемока вогнем.

1949 року країну облетіла сенсаційна новина — виявлено поховання Куаутемока. Немало років перед тим було археологу Буаллі Гусман, щоб діяти такого висловку. Цьому передувала квіткова робота в архівах як Мексики, так і багатьох інших країн світу. Нарешті пошуки привели дослідника у містечко Ікатеопан у мексиканському штаті Герреро. Саме тут археологу вдалося знайти документи, які дали ключ до відкриття. Мова йде про так зване «живе письмо» і про книгу XVIII століття, назву якої можна перекласти як «Вигнання невігластва і друг тих, хто кається». У цих джерелах згадується про те, що останки Куаутемока були перенесені з Гондурасу в Ікатеопан і поховані тут на місці колишнього храму Успенія святої Марії. До речі, у мексиканському архіві є опис цікавого факту: коли 1810 року церковні власті задумали реконструювати храм, місцеве індіанське населення раптом збунтувалося і не дозволило цього робити.

І ось через 424 роки після смерті останнього імператора ацтеків у храмі почалися розкопки. Під його головним вівтарем виявлено два поховання — священників, а також залишки старих вівтарів. Потім археологи побачили кам'яний надгробок і поряд вкладали з білої цегли

«Людина з сумкою» — так іноді називають у Нью-Йорку бездомних, тому що їм постійно доводиться носити з собою свої жалюгідні пожитки.

А їх у цьому найбільшому місті Сполучених Штатів нараховується сьогодні 36 тисяч. Одні з них «прописані» на одній із станцій метро, другі розмістилися у залі чекання залізничного вокзалу «Пенсильванія стейшн», треті ночують прямо на вулицях біля вентиляційних решіток підземки, де тепліше. Перехоні і поліція, які і міські власті, уже звикли до них і не звертають уваги. В найближчі роки скрутне становище знедолених американців ще більше погіршиться у зв'язку зі скороченням адміністративного бюджету, а також з інтеграцією військово-промислового комплексу і Пентагону. Фотохроніка ТАРС.

П. РОМАНОВ,
кор. АПН.
Мехіко.

Ніч з 21 на 22 червня бійці шостої авіадесантної бригади Родіменца провели на тактичних заняттях. Повернувшись у частину вже перед ранком, молодий командир відділення розвідників Андрій Цимбал дав команду бійцям розійтись у намети. Не встигли воїни припаси до подушок, як пролунав сигнал тривоги...

Виступившись, у повній бойовій готовності, авіадесантники слухали грізні слова командира про те, що фашистська Німеччина віроломно напала на нашу священну землю...

Так почався перший

МЕСНИК

день війни для нашого славного земляка, Героя Радянського Союзу, партизана-ковпака, героя книги Петра Вершигори «Люди з чистою совістю» Андрія Калиновича Цимбала, який ніс тоді службу у місті Первомайську на Миколаївщині.

У вересні 1941-го десантники висадились у Голосіївському лісі на Київщині. У той час тут точилися запеклі бої з численними есесівськими дивізіями, що рвалися на Київ.

Провівши ряд бойових операцій, бригада передислокувалась в район Конотоп. Дві доби десантники Родіменца вели жорстокий бій. Та сили були нерівні. Підтягнувши свіжі резерви, гітлерівці оточили десантників. Андрій Калинович згадає ті грізні дні осені 41-го:

— Разом з командиром іншого відділення Федором Карпенком ми вели своїх бійців з ворожого кільця і пішли у Спадчанський ліс Путильського району Сумської області. Там з'єдналися з партизанським загonom Сидора Артемовича Ковпака. В нашому загоні тоді було лише 10 чоловік. А ми привели 22 бійці — в лісі приєдналися люди, залишені партійними органами для боротьби в тилу ворога. В кінці грудня 1941 року нас уже було 75...

Партизани знищували живу силу ворога, військову техніку, висаджували в повітря мости, склади боеприпасів, залізничні колії, звільняли з таборів військовополонених.

Розлучені успішними бойовими операціями народних месників, гітлерівці поставили за мету знищити загін Ковпака. Вони кинули проти партизан три батальйони озброєних до зубів головорізів, які напали на загін, коли він стояв на відпочинку у селі Веселому на Сумщині.

Під прикриттям ночі карателі підійшли до села, а на світанку кинулись в атаку. Партизани зустріли їх шквальним вогнем. Понад десять годин тривав запеклий бій. До ночі фашисти не могли підняти голови. Більшість з них так і залишилась лежати на снігу.

Після цього загін перейшов у Холеські ліси на Сумщині. З кожним днем все нове й нове поповнення з числа місцевих жителів прибувало в загін, збільшувалася кількість боеприпасів, і партизани могли проводити більш масштабні операції. Однією з них був напад на табір військовополонених у хуторі Михайлівському. В результаті було звільнено радянських військовополонених, які влились у партизанський загін.

Згадуючи події сорокалітньої давності, Андрій Калинович розповідає:

— Згодом загін виріс у з'єднання. Ми вже мали свою артилерію, танки, трофейні машини. Майже весь 1942 рік з'єднання Ковпака проводило бой-

ові операції в Сумській області, а потім здійснило рейд у Західну Україну. Ми форсували ріки Дніпро, Прип'ять, Десну. На всьому шляху рейду знищували ворожі гарнізони, поповнюючи запаси продовольства, боеприпасів, звільняючи з тюрем сотні радянських патріотів.

Наш рейд за Дніпро проходив у ті знаменні дні, коли радянські війська під Сталінградом завершували оточення армії Паулюса. Ось саме тоді ми робили свою велику справу за сотні кілометрів від фронту, паралізуючи тил ворога. Результатом цієї роботи була операція, яку названо «Сарненський хрест».

Це завдання командування доручило виконати бійцям роти, якою командував А. К. Цимбал. Їм треба було зірвати міст, що на річці Горинь.

З даних розвідки Андрій Калинович довідався, що в районі мосту сильна охорона: в кожній з трьох будок по 30 гітлерівців. Усі підходи замінено. Крім цього, у сусідньому селі стоїть 200 кіннотників, а на станції Антонівка — спеціальний поїзд, що охороняє міст. Командир роти вирішив не наві'язувати бою, висадити в повітря міст силами кількох бійців. Цимбал сформував групу з десяти сміливців. Озброєні автоматами, ручними кулеметами і гранатами, вони везли на санчатах 120 кілограмів вибухівки.

Під прикриттям ночі Цимбал добрався до будинку залізничного обхідника, в якій виявився гітлерівець. Побачивши перед собою месника, фашист підняв руки. Зрозумівши, чого від нього вимагають, він погодився провести партизан до мосту. Партизани непомітно заклали тол, мінер підпелив бій-

фордів шнур. З мосту пролунав постріл, та вже було пізно — величезної сили вибух струснув повітря.

За героїзм, виявлений при виконанні бойових завдань у тилу у ворога, і за особливі заслуги в розвитку партизанського руху Указом Президії Верховної Ради СРСР А. К. Цимбалу присвоєно звання Героя Радянського Союзу.

Від командира відділення розвідників до заступника командира кавалерійського полку — такий бойовий шлях Андрія Калиновича.

За три з лишком роки перебування у партизанському з'єднанні він пройшов шлях, що дорівнював відстані від Москви до Владивостока. Був п'ять разів тяжко поранений...

Груди Андрія Калиновича прикрашають два ордени Леніна, орден Червоного Прапора, кілька медалей Радянського Союзу. За участь у боротьбі проти фашистських окупантів на території Польщі партизана нагороджено Золотим Хрестом ПНР.

Коли відгрімилі залпи гармат, Андрій Калинович повернувся до мирної праці. Його обрали головою колгоспу. Орав, засівав ту землю, яку зросив своєю кров'ю в роки війни.

Та з кожним роком все більше давали себе знати рани, і Андрій Калинович пішов на іншу роботу. Нині працює лісником у колгоспі «Дніпро» Світловодського району. За час своєї роботи лісником Андрій Калинович засадив майже 100 гектарів дубами, ясеними, липами, акаціями, соснами.

Щодня він у лісі — то розчищає зорані ділянки, то насаджусь молоді дерева, то веде боротьбу із шкідниками.

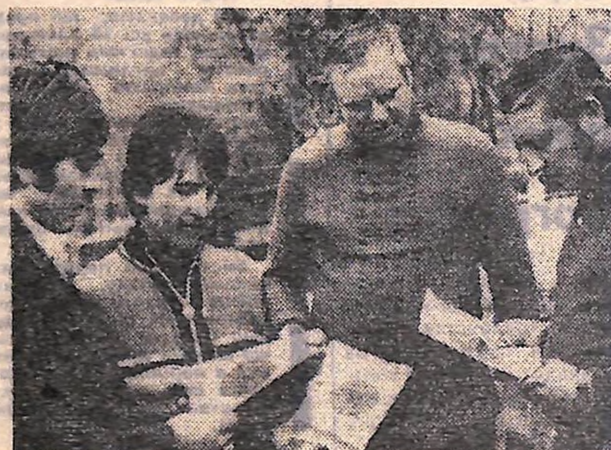
Повернувшись увечері додому, Андрій Калинович розбирає пошту, яка надходить з різних кутків країни. Пишуть йому колишні бойові побратими, з якими пройшов тяжкі кілометри фронтівх доміг.

Пишуть Андрію Калиновичу листи, приїжджають до нього в гості у Світловодськ колишні ковпаки. Серед них — Герой Радянського Союзу П. О. Брайко, колишній начальник штабу третього кавалерійського полку з'єднання Ковпака Сергій Абрамов та його дружина — медсестра партизанського загону, і багато інших.

Колишній месник часто виступає із спогадами про буремні роки війни у школах міста над рукописним твором, у піонерських таборах, у військкоматі перед допризовниками.

Поважають Андрія Калиновича Цимбала його земляки. Вже понад 20 років підрад його обирають депутатом Світловодської районної Ради народних депутатів.

М. ВЕНЦОВСЬКИЙ, завідувач позаштатним відділом військово-патріотичного виховання Світловодського міського комітету ДТСААФ.

Тривалий час у колгоспі імені Фрунзе Кіровоградського району інструктором по фізкультурі і спорту працює Марія Шевченко. Згуртувавши активістів, вона домоглася, щоб колгоспники брали участь у спортивних змаганнях, щоб у відділках і бригадах проходили старті вихідного дня, змагання на призи героїв-земляків.

На знімках: М. А. ШЕВЧЕНКО (друга зліва) готує членів збірної команди колгоспу до виступів на вогнево-рубанні; тренуються члени легкоатлетичної секції. Фото Ю. Дніпровського.

В. о. редактора
А. РОМАНЮК.

КІРОВОГРАДСЬКИЙ ІНСТИТУТ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОГО МАШИНОБУДУВАННЯ

ОГОЛОШУЄ ПРИЙОМ

слухачів на денне підготовче відділення

з таких спеціальностей: сільськогосподарські машини; організація і технологія ремонту машин; автоматизація сільськогосподарського виробництва;

електропостачання промислових підприємств, міст і сільського господарства;

машини і технологія ліварного виробництва;

машини і технологія обробки металів тиском;

технологія машинобудування, металорізальні верстати та інструменти;

будівельні, шляхові машини і устаткування.

На відділення після співбесіди приймають передових робітників, колгоспників, робітників радгоспів і військ, звільнених у запас із лав Радянської Армії і Флоту, за направленнями промислових підприємств, будов, організацій транспорту та зв'язку, геологорозвідувальних партій, міжгосподарських підприємств та виробничих об'єднань у сільському господарстві, колгоспів, радгоспів, військових частин.

Особи, що направляються на підготовчі відділення, повинні мати не менше року виробничого стажу (не враховуючи учнівського) на даному підприємстві чи в колгоспі.

Всі зараховані одержують стипендію і забезпечуються гуртожитком. Строк навчання — 8 місяців.

Початок занять — 1 грудня.

Прийом заяв з 1 жовтня.

Після успішного складання випускних екзаменів слухачі відділення поза конкурсом зараховуються на стаціонар першого курсу інституту.

Вступники подають такі документи: заяву, направлення, документ про середню освіту, службову, комсомольську чи партійну характеристику, медичну довідку (форма № 286), витяг з трудової книжки, листів фотокарток (3х4 см).

Адреса інституту: 316002, м. Кіровоград, вул. Орджонікідзе, 5, кімната № 238, тел. 7-94-82.

Зам. 91.

радогоспів, військових частин.

Особи, що направляються на підготовчі відділення, повинні мати не менше року виробничого стажу (не враховуючи учнівського) на даному підприємстві чи в колгоспі.

Всі зараховані одержують стипендію і забезпечуються гуртожитком. Строк навчання — 8 місяців.

Початок занять — 1 грудня.

Прийом заяв з 1 жовтня.

Після успішного складання випускних екзаменів слухачі відділення поза конкурсом зараховуються на стаціонар першого курсу інституту.

Вступники подають такі документи: заяву, направлення, документ про середню освіту, службову, комсомольську чи партійну характеристику, медичну довідку (форма № 286), витяг з трудової книжки, листів фотокарток (3х4 см).

Адреса інституту: 316002, м. Кіровоград, вул. Орджонікідзе, 5, кімната № 238, тел. 7-94-82.

Зам. 91.

КІРОВОГРАДСЬКИЙ
ПЕДАГОГІЧНИЙ
ІНСТИТУТ
ІМЕНІ О. С. ПУШКІНА

ОГОЛОШУЄ НАБІР
НА ФАКУЛЬТЕТ
МАЙБУТНЬОГО
ВЧИТЕЛЯ
[ФМВ]

Факультет має відділення за спеціальностями: фізика і математика, російська мова і література, українська мова і література, історія і суспільствознавство, початкове навчання, фізичне виховання, музика і спів, іноземна мова.

На факультет приймаються учні 9—10 класів, які виявили нахил до педагогічної діяльності. Заявляти на факультеті проводиться у формі лекцій, консультацій, виконання контрольних робіт і окремих завдань. Під час зимових і весняних канікул заняття проводяться у м. Кіровограді на базі педагогічного інституту.

Для вступу на факультет необхідно подати заяву на ім'я ректора інституту, в якій зазначити обране відділення, свою домашню адресу, школу, клас, а також характеристику вчительського колективу, яка підтверджувала б нахил до педагогічної діяльності.

Заяви приймаються до 1 грудня 1981 року.

Адреса інституту: 316050, м. Кіровоград, вул. Шевченка, 1. ФМВ.

Ректорат.

Зам. 103.

ДОРОГИЙ ДРУЖЕ!

ЯКЩО ТИ НЕ ВСТИГ ПЕРЕДПЛАТИТИ СВОЮ ОБЛАСНУ МОЛОДІЖНУ ГАЗЕТУ «МОЛОДИЙ КОМУНАР» НА 1982 РІК, МОЖЕШ ЗРОБИТИ ЦЕ В НАЙБЛИЖЧІ ДНІ. ПЕРЕДПЛАТА ТРИВАЄ ДО 20 ЛИСТОПАДА.

Нагадуємо: передплату можна оформити в усіх агентствах і відділеннях «Союздруку», а також у громадських розповсюджувачів преси на підприємствах, у колгоспах, організаціях та установах.

Передплатна ціна на рік — 2 крб. 40 коп.

«Молодой комунар» —
орган Кіровоградського
областного комітету
ЛКСМ України.

НАША АДРЕСА:

316050, МСП
м. Кіровоград,
вул. Луначарського, 36.

